

A köldök nélküli ember

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 16. szám, 2020. április 17.

És ilyenkor felállt, és úgy érezte, csak rá süt a nap, és indult a ház felé, ahol az udvaron baromfik hangoskodtak, és időközönként felkurjantott a hatalmas kakas, tudta, mindig rossz időben, délben, kora délután vagy éppen sötét éjszaka, hajnalban, reggel sohasem, mintha megtiltották volna a cifra madárnak, haladt a gondosan megnyírt sövény mellett az otthonához, ahol a fiú, a jövőő orvos, felnőtt, akadályok nélkül, ha tehette, vastag könyveket vásárolt neki, de az erdőbe is kivitte néha, hogy csak tapasztaljon a gyerek valami mást is, de amikor serdülni kezdett, mikor halvány szőrszálak serkentek ki az orra alatt, mikor órákra bezárkózott a szegényes fürdőszobába, vagy kulcsra zárta piciny szobájának ajtaját, úgy gondolta ez a nagydarab, kérges kezű ember, hogy elárulták őt, de ha a kocsmából hazafelé tartott, övé volt a világ, megjutalmazom az asszonyt, elvégre ő szülte, fogadkozott, és felforrt vérrel lépte át a küszöböt, és szólította párját, de ez is csak a játék része volt, igen, mert mindig tudta, hol találhatja ezt a kissé tartózkodó hitvest, aki, ha jól bepörgették, hajlamos volt anyái gátlásait, berögződéseit magáról levedleni, és úgy omolni a férje ölébe, ahogy az itt nem szokás.